Titulos finales repetendos curavi, quales in libris optime scriptis leguntur; omissi sunt a D. neque magni faciundi esse videntur. Variatur in eis nomen Krishnae; unde si tanti est, mutare quae leguntur fin capp. IV. et XI. nomina debes, prius cum B. in नाम्बः, alterum in नोजिन्दः. Quandoquidem a poeta hasce inscriptiones profectas esse credibile non est, feliciores et quaerere et invenire licet.

H. Dist. 1. b. विगलित explicatur per गत a D. et विमुष्ट a C. Ex eis quae ad I. 31. a. disputavi, apparet amissum significare; उत्कर्ष quum praeeminentia, praestantia sit, et नित्र idem valeat, atque स्त्र, vid. ad Hitop. p. 30. l. 2. interpretari debes: ob amissam suam excellentiam, nimirum prae ceteris puellis apud Krishnam. Ablativus pendet ab ईर्ध्या aemulatione. Falsus est D: गतित्रसोभाग्यात. — c. मधुल्ला in comment. ponit D. quod ad idem redit. मण्डली per समूह enarrant scholl. obliti nullius esse hanc vocis formam. Compositum est eodem modo, ac मण्डलीकृत, cum मुल्ला et valet circumsonans.

Dist. 2. a. संचरत् ad ध्विन refert et per उद्गहत् explicat D. ad सुधा A. quod unice verum est: संचरती अधर्मुधा यत्र तेन मध्रध्विना etc. Vel hoc melius erit compos comparativum ponere: संचरती अधर्मुधावत् मध्र, sonus suavis veluti nectar labiorum, quod cum eo commiscetur. मोहन nomen proprium tibiae fuisse contendit D. — b. Tria pono cum D. et C. epitheta in unum compositum coacervata: आवर्तितो हमझलः कटान्नो यस्य । चझलो मोलिः प्रेष्ट्रं यस्य । कपोले विलोलश्चन्नो वतंसः कर्पाभर्षां यस्य सः । ततः प्रत्येकं कर्मधार्यः D. De postremis cf. ad I. 38. A. omnia invicem coniungit; sed quomodo, amabo, oculorum motione corollam movebit iste? — d. परिहास irrisio est, non नर्मन्, delectatio, uti volunt scholl. Radham irrideri posse abnuentes.

Dist. 3. a. वल° = वलवाकार्ण वेष्टिताः केन्ना यस्य। D. — b. प्रचुर् = विस्तीर्ण D. Explica: tanquam nigra nubila.

Dist. 4. a. नितम्ब्रवती = नारी C. लम्पितः प्रापितो लोगो वेन D. De C. cf. V. S. — b. De metro cf. prolegg. Explica: dulcis tanquam Bandhujîva. Aliam interpretationem et 2di epitheti scripturam praebet C. licet vulgatam etiam agnoscit. Corrupta sunt profecto verba, quae sananda proponam: ब- पल्लवकलितदर्गितयोगं। बन्धुजीववत् रक्तपुष्पवद् अधरपल्लवस्तिम्न कलितं स्वीकृतं तच दर्गित्तमी-पद्धास्यं तेन श्रोमा यस्य तं। उल्लिसितस्तितश्रोमा यस्य सं तं। अर्थाद्धरपल्लव एव उपमालंकारः। C. Etiam A de rubro colore accipit: पुष्पवद् अरुपो मधुरश्च etc. et विकिशत pro उल्लिसित legisse videtur, si glossema non est; refragatur enim metrum: पल्लवविकिसितस्तित — vv, vvv, — vv. किलितदर ut primum legit C. recepissem,